

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia VWestfaliæ

Schaten, Nicolaus

Nevhvsii, 1690

Epistola VIII. Hadriani Papæ I. Ad Carolum Magnum.

urn:nbn:de:gbv:3:1-367846

Petrus Da-
mianus.
Epist. ad
Meinhard.
Episcop.
Baron. ad
ann. Christi
779.

hi sensit. Multa ejusmodi per se vera tenemus, quæ locorum & temporum erroribus permiscet scriptores. Juvat hic aliud non dissimile adscribere ex Petro Damiani. Carolus postquam quindenis præliis cum Saxonum Rege decertasset, eundem deinde captivum ac nondum Christianum invitavit ad Palatium, ac dum ipse Rex folio sublimis accumberet mensæ, pauperes verò, quos alebat, humili admodum loco assiderent, observasse id Saxonum Regem ex adversâ mensâ, ac per ministrum percontatum à Carolo, quo Christianæ legis aspectu pauperes abjiceret humi, quos Christus pari cum ceteris honore tractari velit? aut qua lege Christi expetant Franci colla Saxonum sibi submitti? Ad quæ Carolus erubuisse fertur, ab Ethnico homine sibi Christi legem objici. Et quis hic Saxonum Rex præter VVidekindum, quocum quindenis præliis pugnavit? aut ubi Carolum prius adiit VVidekindus, quàm Attiniaci in ipsa Francia; quemadmodum hæc à Godefrido Lotharingiæ Duce & Marchione ex Lotharingicis annalibus sibi Petrus Damianus relata profitetur.

An. Chri-
sti 786.
Regni
Franc. 19.
Longob.
13.
Belli
Saxon.
15.
Annal.
Franc.
Auctor. vi-
ta Caroli.
Isaac Pon-
tan lib. 1. re-
rum Danic.
Merseus.

At cetera de VVidekindo & rebus à Carolo gestis certiore narrantium fide reddamus. Attiniaci igitur hoc anno octuagesimo sexto supra septingentesimum, VVidekindus & Albio, unaque aliquot Saxonum proceres, ut Francorum annales memorant, solemniter per sacros Paschatis dies ad fontem Baptismatis adducti ablutique sunt. Addunt Saxonici scriptores ipsam simul Gevam VVidekindi conjugem eadem salutaris unda ablutam, Carolumque VVidekindi susceptorem adstitisse, Gevæ Fastradam Reginam, Baptismi ritus à Lullo Moguntino Episcopo administratos; quanquam alij id munus Hercumberto Mindensium, alij Hildegrimo Halberstadiensium Episcopo tribuant, de quibus nihil certi pronuncio, quia nullo veterum scriptorum testimonio possidemus. Id tamen constat nihil Baptismo Widekindi ac ceterorum procerum omni bello Saxonico jucundius optabiliusve fuisse, postquam ex infensissimo & ferocissimo Christianorum hoste repente ferventissimus Christianus, & Christianorum defensor est conspectus, Pauli instar, qui cum Baptismo barbaros animos exuit, & Leonis Saxonici ferociam in mansueti agni commutavit indolem. Læta omnis Germania & Francia; quantumque sibi Carolus, tantum Carolo gratulatus Adrianus Pontifex, quo hæc Adrianus literas potissimum referas.

Tom. 18.
Concil. Pa-
ris. inter
Epistolas
Adriani
fol. 74.

Epist. Ha-
driani Pape
gratulantis
de Saxonia
victa.

EPISTOLA VIII.

HADRIANI PAPÆ I.

AD CAROLUM MAGNUM.

Domino excellentissimo filio, nostroque spiritali compatri, Carolo Regi Franco-
rum & Longobardorum, atque patricio Romanorum, Hadrianus Papa.

PRestolatos, nimisque nobis optabiles regales vestros suscepimus affatus per
fidelissimum vestrum latorem atque missum, videlicet Andream religiosum
Abbatem,

Abbatem : quos referantes reperimus in eis de vestra præcelsæ regalis potentia, et comparis, sobolisque vestra, seu cunctorum præcipuorum vestrorum nostrorumque fidelium sospitate, et incolumi ac sincerissima prosperitate : in quibus Redemptori mundi consuetas retulimus grates. Magis autem inibi de vestris à Deo præsiatis regalibus triumphis comperientes, qualiter se vas adversasque gentes, scilicet Saxonum, ad Dei cultum, et suæ Sanctæ Catholica et Apostolica Ecclesiæ rectitudinem fidei perduxeritis, atque Domino auxiliante, et Petri Paulique Apostolorum Principum interventione suffragante, sub vestra eorum colla redacta sunt potestate ac ditione, eorumque optimates subjungentes, divinâ inspiratione, regali annisu, universam illam gentem Saxonum ad sacrum deduxistis Baptismatis fontem. Unde nimis amplius divinæ clementiæ retulimus laudes, quia nostris vestrisque temporibus gentes paganorum in veram et magnam deducta religionem, atque perfectam fidem, vestris regalibus substernuntur ditionibus. In hoc quippe freta vestra à Deo fundata existat potentia, quia si, ut pollicita est, fautori suo Beato Petro Apostolo, et nobis, puro corde atque libentissimo animo adimpleverit, maximas ac robustiores illarum gentium suis præcipuis suffragiis vestris substernet pedibus, ut nemine eos persequente, vestris regalibus subiciantur potentiis, et maximum fructum in die iudicii, ante tribunal Christi, de eorum animarum salute offerre mereamini dignissimum munus, et pro amore animarum lucra infinita mereamini adipisci in regno cælesti. Illud autem, quod vestra regalis intimavit excellentia, ut in uno mense, vel in unâ die, pro huiusmodi operibus, scilicet stabilitatis vestra victoria, laudes Deo gerentes caneremus, et una vel duabus feriis litanias perageremus; valde hoc nobis delectabile existit. Quatenus Apostolica exarantes censura decrevimus, in omnibus nostris partibus, quæ sub ditione spiritualis matris vestra Sanctæ Romanæ Ecclesiæ existunt, illico celebrari easdem una nobiscum disponentes emisimus, Domino protegente; videlicet vicesima tertia die, et vicesimâ sextâ, atque vicesima octava huius advenientis Junii mensis, quæ sunt in primis vigiliæ beati Joannis Baptiste, et natalis sanctorum Joannis et Pauli, nec non et vigiliæ beati Petri Apostoli. Similiter et vestra regalis potentia in suis dirigat universis finibus, seu transmarinis partibus, ubi Christiana moratur gens, similiter perficiendas triduanas litanias. Et ideo tale protelatum emisimus spatium, propter tam longinquas Christianas nationes ultra vestrum regale morantes regnum. Nos quippe non solum unam vel duas, ut nobis insinuastis, celebrandas litanias prævidimus; sed etiam pro vestra, ut soliti sumus, inde sinenter orare excellentia cupientes, decrevimus perficere, et Redemptori mundi canere laudes, ut ipsæ gentes, quæ per vestrum regale certamen ad Christianam perductæ sunt fidem, usque in ævum per vestrum maneant adminiculum, et nostris vestrisque finibus omnes repellat aegritudinis morbos, et procul ejiciat pestilentiam, ut nostris vestrisque diebus populus nobis à Deo commissus in magna degentes ubertatis affluentia, simulque sincerissimæ sospitatis letitia, longiori ævo una cum domnaregina, vestraque nobilissimâ prole, mereamini

mini

mini regni gubernacula perfrui, et in æthereis arcibus sine fine regnare, ut per vestra laboriosa certamina magis magisque spiritalis mater vestra Sancta Romana Ecclesia maneat exaltata. Incolumem excellentiam vestram gratia superna custodiat. Hæc Hadrianus.

Carolus

Widekin-

dum ho-

noribus

& bonis

exornat.

Crantz.

l. 2. Saxon.

c. 24.

Auctor. vi-

ta S. Ludg.

apud Bro-

verum l. 1.

c. 26.

Widekin-

dus libe-

ralis in Ec-

clesiam.

Lib. 1. Me-

trop. c. 4.

At Carolus ut pro fide data, regiisque promissis, Widekindum sibi & religioni Christianæ devinciret, non modò hereditarias illi arces possessionesque reliquit, sed & multis honoribus & præmijs exornavit, ut Poëta vetus nobis est auctor; interque hæc, ut probati scriptores memorant, Ducatus Westfalix & Angariæ Widekindo donatus, jure hereditario ad posteros transmittendus. Quamobrem scriptor vitæ D. Ludgeri Widekindum jam Christianum Saxonum Ducem appellare visus. Vel inde tot illustres per Saxoniam Ducum familiae, interque eas etiam Sabaudix Duces se ad Widekindi stirpem referunt. Utcunque alij Duces & Comites temporanei fuerint domini ac ministri regum Francorum, sine hereditatis titulo per Westfaliam & Saxoniam, dum Caroli M. stirps stare; Widekindo certè extra ordinem cæterorum majus aliquid ob egregium illud & heroicum facinus susceptæ Christianæ religionis donatum à Carolo; quo cæteros Saxonix proceres ad eandem religionem invitaret, & regijs largitionibus occuparet animos, quos hætenus armis debellare non licuerat. Nec Widekindus & Albio ceterique Saxonum primores fellere Caroli consilia; nam ex quo Widekindus cum Baptismate Christi religionem est amplexus, nemo illo Duce constantior ferventiorque fuit in Christiana religione proferenda; impletumque in eo Apostoli oraculum, quantum excesserit delicti magnitudo, tantum abundaturam cœlestis gratiæ copiam. Quam in rem memorat Crantzius & Mindensium fasti, Widekindum statim ac divino lumine perfusus fuit, petijse à Carolo M. proprium Sacerdotem, qui sibi res divinas administraret, & crebrius sacratissimum altaris ministerium perageret; credere jam se ea, quæ sibi in eo mysterio divinitus ostensa essent. Sortitus ad id simul Hercumbertum virum sanctissimum Episcopum Mindensem ex Abbate Corbeienfi, ut quidam tradunt, ad id munus à Carolo evocatum, quocum arcem suam, quam Mindæ ad Visurgim habebat, partitus; quæ deinde & suum & Episcopi domicilium simul esset, unde Mindam patrio idiomate compellatam censent. Additi circumpositi fundi, in quibus Basilica D. Petro & Sacerdotum habitacula construerentur, agrique ad Cleri alimoniam. Magnificum deinde collegium Canonorum cum nova Basilica ejus liberalitate in Angariæ vico & natali solo prope paternam arcem condidit, quod Dionysianum appellari voluit, eò quòd D. Dionysio Galliarum Apostolo dicatum. Multa hujusmodi Widekindi liberalitate Mindensi Ecclesiæ alijsque Ecclesiarum locis obvenire, ut post Carolum Episcopatus ejus conditorem nulli plus quam